

2020-24-0152-00221

Skrivelse af 2. marts 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00075-19)

Ved tilsyn i en svinebesætning fandtes et døende svin. Det var ude af stand til at rejse sig, var dehydreret og havde tegn på kredsløbsforstyrrelse. I besætningen fandtes endvidere 29 syge eller tilskadekomne dyr, som var håndteret mangelfuldt. Heraf var et svin med liggesår, der var ude af stand til at rejse sig, et springhalt svin og 23 svin med varierende grader af halebid.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Kan Rådet tiltræde det af embedsdyrlægen anførte om, at gris nr. 1 har været alvorligt syg gennem længere tid, formentlig en måned, samt at der har været tale om en kronisk og lidelsesfuld tilstand for dyret?

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelse af 7. august 2019, at embedsdyrlægen ved tilsyn i en svinebesætning observerede følgende:

”Grisen blev fundet liggende i sygestien i klimastald 1. Grisen var moribund (døende) og ude af stand til at rejse sig, og kunne kun bevæge sig en smule hvilket kan ses på videoen. Den var kraftigt dehydreret, øjnene var stærkt indsunkne. Grisen var misfarvet, mørk i huden som tegn på kredsløbsforstyrrelse. Der var tegn på længere tids utrivelighed/sygdom, idet den var afmagret og langhåret. Grisen havde kraftige læsioner i form af skorper på ørerne og halen som følge af bidskader fra andre grise, og disse var ikke akut opståede, men vurderes at være som minimum af ca. en uges varighed.

Grisen var markeret med i alt 5 lyserøde streger på sig, som markering af tidligere medicinsk behandling. Stregenes placering på siden af dyret antyder at dyret har været liggende i forbindelse med behandlingen - normalt markeres der hen over ryggen på dyrene så de kan identificeres i forbindelse med det daglige tilsyn.

Besætningsejer foreviste de seneste optegnelser for medicinsk behandling i stald 1. Det viste sig, at seneste behandling var noteret... 2 dage før kontrolbesøget. Behandlingerne i stien er noteret som ledbetændelse...

Det er undertegnede vurdering, at grisen har været alvorligt syg gennem længere tid, formentlig mere end en måned.” Slattesvinet blev aflivet i forbindelse med kontrolbesøget.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Lægges ovennævnte og det medfølgende billedmateriale til grund, finder Rådet, at slagtesvinets tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig. Dets situation skulle for længst have været afhjulpet, hvilket bedst ville være sket ved, at det, da tilstanden opstod, var blevet flyttet

til en sufficient indrettet sygesti med blødt leje og behandlet/tilset af en dyrlæge eller aflivet, før tilstanden fik det beskrevne omfang.

Spørgsmål 2:

Må grisens tilstand antages at have været let erkendelig for sigtede i forbindelse med det daglige tilsyn af besætningens dyr?

Svar ad 2:

Ja, grisens tilstand har været let erkendelig. Se i øvrigt svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Burde sigtede på et langt tidligere tidspunkt have tilkaldt dyrlæge til grisen eller ladet den aflive?

Svar ad 3:

Ja, grisen burde på et langt tidligere tidspunkt have været tilset af en dyrlæge eller aflivet. Se i øvrigt svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, anmoder jeg tillige Rådet om at vurdere, hvorvidt den beskrevne adfærd udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3.

Svar ad 4:

Rådet finder, at ved at være unddraget rettidig og korrekt behandling, dyrlægetilsyn eller aflivning på et langt tidligere tidspunkt, således at svinet ved tilsynet fremstod moribund, har det under opholdet i besætningen været udsat for den højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at slagtesvinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 5:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 5:

Af anmeldelsen fremgår endvidere, at embedsdyrlægen under tilsynet bl.a. observerede følgende syge eller tilskadekomne dyr:

Svin nr. 2:

”Grisen var opstaldet i en sygesti i slagtesvinestalden. Grisen havde symptomer foreneligt med hjernehindebetændelse. Grisen var liggende på siden, med stive ben og sitrede, hvilket er foreneligt med kramper og forstyrrelser af hjernefunktionen. Grisen var misfarvet, føltes varm og havde bidskader på ørerne. Grisen var ikke i stand til at rejse sig, eller bevæge sig ved egen hjælp.

Undertegnede vendte grisen, så den kom om og ligge på den anden side. Derved kunne konstateres, at der på den side den havde ligget, var liggesår på kroppen og i hovedet, ligesom øjet var beskadiget og fyldt med savsmuld. Grisen udviste tegn på dehydrering i form af indfaldne øjne. Undertegnede tilbød vand til grisen, hvilket den udviste betydelig interesse for med bevægelser med munden.

Skadernes omfang tyder på, at grisen forud for placering i sygestien har været liggende, d.v.s. ude af stand til at flytte sig ved egen hjælp, på et hårdt underlag i denne tilstand... blev grisen aflivet af medarbejder. Grisen var jf. det oplyste behandlet den 1.+2. april med Vetrimoxin (antibiotika) og Melovem (smertestillende)."

Rådet finder, at svinets tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig. Dets situation burde på et tidligere tidspunkt være afhjulpet, hvilket bedst ville være sket ved, at det, da symptomerne opstod, var blevet isoleret i sufficient indrettet sygesti, behandlet, tilset af en dyrlæge eller aflivet.

Lægges ovennævnte og det medfølgende billedmateriale til grund, finder Rådet, at svin nr. 2, ved at være unddraget rettidig behandling, dyrlægetilsyn eller rettidig aflivning under opholdet i besætningen har været udsat for den høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet finder, at slagtesvinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Svin nr. 5:

"Grisen var opstaldet i klimastald 3. Grisen var springhalt på højre forben, det vil sige at den slet ikke støttede på benet. Grisen vægrede sig kraftigt mod at bevæge sig. Grisen var ikke opstaldet i sygesti men gik i en almindelig sti uden blødt underlag med raske stifæller. Grisen var jævnfør det oplyste behandlet i 5 dage, behandlingen var afsluttet for 2 dage siden."

Rådet finder, at svinets tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig. Dets situation burde på et tidligere tidspunkt være afhjulpet, hvilket bedst ville være sket ved, at det var blevet flyttet til sufficient indrettet sygesti med blødt underlag, løbende var blevet underkastet omhyggelig vurdering og rettidig indgriben, således at behandling/aflivning kunne have fundet sted, før lidelsen fik det beskrevne omfang.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svin nr. 5 under opholdet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet finder, at svin nr. 5 har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

23 svin med halebid:

"I klimastald 2 fandtes en sti med udbrud af halebid. Der gik i alt 32 grise i stien, der var fravænnede for nylig, dyrene var i størrelsen ca. 7-10 kg, I stien var størstedelen af grisene halebidte i varierende grader.

Der blev optalt 23 gris med halebid. Grisene havde samtidig tydelige tegn på infektion i form af rødme og hævelse, ligeledes sås nekrose (vævsdød) i halestumpen. Det vurderes, at læsionerne er ca. en uge gamle.

De fleste af de øvrige grise havde mindre skader på halerne.

I fotomappen ses billeder som eksempler på hvordan halerne så ud. Der er ikke optaget foto af alle dyrene. Det generelle indtryk af dyrene i stien var, at dyrene var lettere slunkne i flankerne (som tegn på at de ikke har ædt så meget) og let nedstemte.

Stien var indrettet som en almindelig sti, uden blødt underlag. Det eneste form for rode-beskæftigelsesmateriale der var tildelt dyrene, var én træklods (såkaldt spanske rytter). Under normale omstændigheder, dvs. i en sti uden problemer med halebid, vil denne mængde materiale være passende til 9 dyr.”

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses.

Rådet finder, at svinenes tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig. Deres situation burde på et tidligere tidspunkt være afhjulpet, hvilket bedst ville være sket ved, at de var blevet flyttet til sufficient indrettet sygesti med blødt underlag og lav belægning, tilset af dyrlæge og behandlet eller aflivet.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinene, ved at være unddraget løbende vurdering og rettidig indgriben, herunder adgang til tilstrækkeligt rode-/beskæftigelsesmateriale og sufficient behandling, under opholdet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at svinene har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med fængsel i 60 dage, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1 og stk. 12, jf. § 2 og § 3, § 58, stk. 2, jf. stk. 1 og stk. 12, jf. § 2 og § 3 og § 58, stk. 1 og stk. 12, jf. § 2, og § 3 bekendtgørelse 1742 af 30. november 2020 § 84, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 50, stk. 1 og stk. 2.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte frakendtes betinget retten til at eje, bruge, passe og slagte grise på vilkår af, at tiltalte i en prøvetid på 3 år fra endelig dom, ikke overtrådte dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at tiltalte skulle frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Retten lagde vægt på retspraksis, at der var gået næsten 3 år siden forholdene blev begået, og at retten ikke havde fået kendskab til, at nye forhold skulle være begået efterfølgende.